

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 11/10/2022

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 1986

Ταχ. Δ/ση : Τακαντζά 8 – 10

Ταχ. Κώδικας : 546 39 - Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313-332239, 240

e-mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ. Α1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)»,

γ. της ΠΟΛ.1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 1440/27.04.2017).

2. Την ΠΟΛ.1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366/ΕΞ2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης 18/05/2022 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της με ΑΦΜ, κατά του υπ' αριθ. πρωτ. /22.03.2022 απαντητικού εγγράφου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΛΑΡΙΣΑΣ επί της υπ' αριθ. πρωτ. /24.09.2021 αίτησής της και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Το υπ' αριθ. πρωτ. /22.03.2022 απαντητικό έγγραφο του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΛΑΡΙΣΑΣ, επί της υπ' αριθ. πρωτ. /24.09.2021 αίτησης της προσφεύγουσας, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΛΑΡΙΣΑΣ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 18/05/2022 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της με Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αρ. πρωτ. /14.03.2022 αίτηση που κατέθεσε στη Δ.Ο.Υ. ΛΑΡΙΣΑΣ η προσφεύγουσα, αφού επαναλάμβανε το περιεχόμενο της προηγηθείσας με αριθ. πρωτ. /24.09.2021 αίτησής της, ζητούσε να πληροφορηθεί τους λόγους που δεν είχε καταστεί δυνατό να υποβάλει αίτηση ρύθμισης, σε ποιες ενέργειες όφειλε να προβεί προκειμένου να υπαχθεί το οφειλόμενο από εκείνη κεφάλαιο σε ρύθμιση και για την ακριβή ημερομηνία έναρξης των προσαυξήσεων, τους λόγους για τους οποίους προσμετρούνται προσαυξήσεις παρά το γεγονός ότι προέβη σε κάθε δυνατή ενέργεια για την υπαγωγή της οφειλής της σε ρύθμιση καθώς και την ημερομηνία έκδοσης της προαναφερθείσας ταμειακής βεβαίωσης.

Επί της αίτησης αυτής συντάχθηκε το με αρ. πρωτ. /24.03.2022 απαντητικό έγγραφο του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΛΑΡΙΣΑΣ, στο οποίο, αφού παρατέθηκε το ιστορικό της υπόθεσης και οι ενέργειες που έγιναν από πλευράς Φορολογικής Διοίκησης για την ορθή βεβαίωση των καταλογιζόμενων με τις αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου ποσών στον υπόχρεο και τους συνυπόχρεους, μνημονεύτηκαν οι εφαρμοστέες διατάξεις του ΚΕΔΕ περί ληξιπροθέσμων χρεών και τόκων λόγω εκπρόθεσμης καταβολής, καταλήγοντας στο ότι το ποσό για το οποίο βαρυνόταν η προσφεύγουσα είχε περιοριστεί, όπως όριζε η /2019 απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στο ποσό των 33.160,83€, χωρίς αυτό να μεταβάλει την ημερομηνία αρχικής βεβαίωσης που κατέστη απαιτητό το χρέος (ήτοι η 30/06/2014) και ότι οι ανάλογες προσαυξήσεις προσμετρούνται από 29/08/2014 και εφεξής που κατέστη ληξιπρόθεσμη η οφειλή.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση του υπ' αριθ. πρωτ. /22.03.2022 εγγράφου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΛΑΡΙΣΑΣ, προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι η ίδια έλαβε κάθε μέτρο δέουσας επιμέλειας για τη ρύθμιση της οφειλής και η μη εμπρόθεσμη καταβολή είναι υπαιτιότητα της Διοίκησης.

Επειδή, με το άρθρο 1 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4174/2013) ορίζεται ότι: «Ο Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας (εφεξής “ο Κώδικας”) καθορίζει τη διαδικασία προσδιορισμού

και είσπραξης των εσόδων του Δημοσίου, που ορίζονται στο άρθρο 2, καθώς και τις διοικητικές κυρώσεις για τη μη συμμόρφωση με την κείμενη νομοθεσία, η οποία ρυθμίζει τα έσοδα αυτά».

Επειδή, με το άρθρο 2 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «1. Οι διατάξεις του Κώδικα ισχύουν για τα εξής δημόσια έσοδα: α) ... β) γ) ... δ) ... ε) Φόρους, τέλη, εισφορές ή χρηματικές κυρώσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα του Κώδικα και κάθε άλλο φόρο, τέλος, εισφορά ή χρηματική κύρωση για τη βεβαίωση ή είσπραξη των οποίων κατά την έναρξη ισχύος του Κώδικα, εφαρμόζονται ανάλογα οι αντίστοιχες διατάξεις των φορολογιών των περιπτώσεων α' και β'. στ) Χρηματικές κυρώσεις και τόκους, οι οποίοι προβλέπονται από τον Κώδικα».

Επειδή, με το άρθρο 63 του ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση, ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης... 5. Εντός εκατόν είκοσι (120) ημερών από την υποβολή της ενδικοφανούς προσφυγής στη Φορολογική Διοίκηση, η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης εκδίδει απόφαση, την οποία κοινοποιεί στον υπόχρεο... 8. Κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης..., ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας... Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά οποιασδήποτε πράξης που εξέδωσε η Φορολογική Διοίκηση είναι απαράδεκτη».

Επειδή, σύμφωνα δε με την παρ. 1 του άρθρου 217 ΚΔΔ: «Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) της κατασχετήριας έκθεσης, γ) του προγράμματος πλειστηριασμού, δ) της έκθεσης πλειστηριασμού και ε) του πίνακα κατάταξης».

Επειδή, από το πλέγμα των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι σκοπός της θέσπισης της διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής είναι, μεταξύ άλλων, η λειτουργία ενός σταδίου προελέγχου για εκείνες τις υποθέσεις που πρόκειται να εισαχθούν ενώπιον της Δικαιοσύνης με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, ως εκ τούτου στο πεδίο της ενδικοφανούς προσφυγής εμπίπτουν οι πράξεις που με βάση το προϊσχύον καθεστώς προσβάλλονταν απευθείας στα δικαστήρια με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής (άρθρα 63 Κ.Δ.Δ.). Η δυνατότητα, εξάλλου, άσκησης προσφυγής αφορά πράξεις εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφύονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) και όχι πράξεις που εκδίδονται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης, κατά των οποίων προβλέπεται η άσκηση ανακοπής κατά τα άρθρα 217 επ. του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προς

επίλυση διαφορών αναφερόμενων στο στάδιο της είσπραξης των βαρών αυτών (πρβλ. ΣΤΕ 350/2011, 835/2010, 3693/2008, 3785/2006, 577/2004, 2864/1996, 3354/1991).

Επειδή, εξάλλου, στο άρθρο 5 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ΚΕΔΕ, ν.δ.356/1974, Α' 90), όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 50 του ν.1591/1986 (Α' 50), ορίζεται ότι: *«Τα χρέη προς το Δημόσιο που βεβαιώνονται στα δημόσια ταμεία και τα τελωνεία του Κράτους γίνονται ληξιπρόθεσμα ως εξής:...»*, στο δε άρθρο 6 του ανωτέρω Κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 7 του ν.4224/2013 (Α' 288), ορίζεται ότι: *«1. Για οποιοδήποτε ποσό χρέους γίνεται ληξιπρόθεσμο, ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει τόκους και πρόστιμο εκπρόθεσμης καταβολής κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 53 και 57 του Κ.Φ.Δ. (Ν.4174/2013), όπως ισχύει. Προκειμένου περί δημοσίων εσόδων, που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ως άνω Κώδικα, πλην των τελωνειακών, το χρονικό διάστημα των δύο (2) μηνών από την παρέλευση της νόμιμης προθεσμίας καταβολής αυξάνεται σε έξι (6) μήνες... 2. Η πίστωση χρηματικών ποσών έναντι συγκεκριμένης οφειλής αποσβένει την υποχρέωση του οφειλέτη με την ακόλουθη σειρά: α) έξοδα είσπραξης, β) τόκοι γ)... και δ) αρχικό ποσό της οφειλής... 5. Αναστολή είτε του νόμιμου τίτλου βεβαίωσης ή είσπραξης είτε της ταμειακής βεβαίωσης είτε των πράξεων διοικητικής εκτέλεσης, από το νόμο ή βάσει απόφασης δικαστηρίου ή διοικητικού οργάνου, δεν απαλλάσσει τα χρέη από τους τόκους άρθρου 53 παρ. 1 του ν.4174/2013, για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή, για το ποσό που εν τέλει οφείλεται...»*.

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 8 του Ν.4224/2013 (ΦΕΚ Α' 288/31-12-2013) ορίζεται ότι ειδικά οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 6 ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 2016. Μέχρι την ημερομηνία αυτή, κατά την εκάστοτε είσπραξη του δημοσίου εσόδου, εισπράττονται υποχρεωτικά επί του καταβαλλόμενου ποσού της οφειλής, οι αναλογούντες τόκοι και το πρόστιμο λόγω εκπρόθεσμης καταβολής.

Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι, ανεξαρτήτως της αιτίας της κυρίας οφειλής, οι κατ' άρθρο 6 παρ. 1 του ν.δ.356/1974 επιβαλλόμενοι τόκοι δεν συνιστούν καταλογισμό φορολογικού βάρους, αλλά διοικητική κύρωση που προϋποθέτει την εκπρόθεσμη εξόφληση οποιασδήποτε φύσης βεβαιωμένου χρέους προς το Δημόσιο, συνεισπράττεται δε κατά τον ΚΕΔΕ με την κύρια οφειλή. Συνεπώς, η αμφισβήτηση που αφορά το σύννομο της επιβολής τέτοιας προσαύξησης (έστω και επ' ευκαιρία αίτησης διαγραφής του βεβαιωθέντος σχετικού ποσού), δεν δημιουργεί φορολογική διαφορά αμφισβητούμενη με προσφυγή αλλά διαφορά, η οποία ανάγεται στο στάδιο είσπραξης ήδη βεβαιωμένου χρέους προς το Δημόσιο, για την οποία προβλέπεται η άσκηση ανακοπής (βλ. ΣΤΕ 3391/1999, 2734/1993, 473/1989).

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, δια της επίμαχης ενδικοφανούς προσφυγής προσβάλλεται το απαντητικό έγγραφο του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΛΑΡΙΣΑΣ σε αίτηση της προσφεύγουσας

αφορώσα στις ταμειακές προσαυξήσεις ποσού 31.734,91€, που επιβλήθηκαν επί ποσού που βεβαιώθηκε με καταλογιστική απόφαση της Οικονομικής Επιθεώρησης Θεσσαλίας και τροποποιήθηκε με την υπ' αριθ./2019 απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, λόγω συνυποχρέωσης (αλληλεγγύως και εις ολόκληρον), με αριθμό ΑΤΒ/3231/04.07.2014, κεφαλαίου ποσού 31.080,04€.

Επειδή, με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά, η αμφισβήτηση, εν προκειμένω, του συννόμου της επιβολής των προσαυξήσεων εκπροθέσμου καταβολής, κατ' άρθρο 6 παρ. 1 του ν.δ.356/1974, ανάγεται στις συνέπειες της μη εξόφλησης χρέους προς το Δημόσιο και ως τέτοια δημιουργεί διαφορά κατά την εκτέλεση, για την οποία προβλέπεται η άσκηση ανακοπής. Σε κάθε περίπτωση το υπ' αριθ. πρωτ./22.03.2022 απαντητικό έγγραφο του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΛΑΡΙΣΑΣ ήταν πληροφοριακού χαρακτήρα και στερείτο εκτελεστότητας.

Συνεπώς, απαραδέκτως ασκήθηκε η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή κατά του υπ' αριθ. πρωτ./22.03.2022 απαντητικού εγγράφου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΛΑΡΙΣΑΣ, επί της υπ' αριθ. πρωτ./24.09.2021 αίτησης της προσφεύγουσας, καθώς η υπό κρίση διαφορά δεν υπάγεται στο άρθρο 63 του ν.4174/2013 και άρα σε ενδικοφανή προσφυγή.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη ως απαράδεκτης** της από 18/05/2022 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της με Α.Φ.Μ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην προσφεύγουσα.

Ακριβές αντίγραφο
Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.